

Kapitola 2: Příjezd do Ponyville, Párty

O dva dny později...

Novel Tale stál ve frontě poníků čekajících na povolení k nástupu do vlaku. Každý, jemuž changelingové během útoku poškodili domov, dostal možnost přestěhovat se někam jinam, než se dokončí opravy a všechny náklady s tím spojené hradil stát. Využil příležitosti a nyní byl na cestě do malého městečka jménem Ponyville, destinaci, kterou zvolil díky faktu, že to byla nejlepší zastávka mezi Canterlotem a hnízdem. Přísahal by, že to jméno už někde slyšel a že by to místo měl znát, ale nedokázal si vybavit proč.

Jeho pozornost byla obrácena zpět do přítomnosti zjištěním, že jeho cestu blokuje Královský strážný.

„Zdravím, občane. Toto je pouze rychlý spell, kterým kontrolujeme všechny poníky opouštějící Canterlot, abychom se ujistili, že nejsou changelingové. Je to pouhý rušič iluzí. Během kontroly se prosím nehýbejte.“

Novel se musel hodně snažit, aby nezačal panikařit. Byl tak zabrán do myšlenek, jak jeho královna zareaguje na novinky, že si nevšiml, jak jsou všichni ostatní poníci v řadě kontrolováni. Než stihl vůbec nějak reagovat, jednorozec provedl kontrolu. Jeho maskování se nějakým způsobem podařilo zůstat funkční a jediná reakce spellu bylo malé zablikání v oblasti jeho rohu, jinak vše proběhlo přesně, jak mělo.

Ucítil nával překvapení a zvědavosti přicházející od strážného, jenž se rychle změnila v podezření. Musel něco udělat a to rychle.

„Ale, ne! Muselo to .. eh... nějak zareagovat s mým spellm na změnu barvy hřívy!“ Novelům roh se rozsvítil šedým zářím, která současně obklopila jeho ocas a hřívu a změnila jejich barvu z černé na blondatou. „Vidíte? Světle šedá srst, jako je ta moje a blondatá hříva je hrozně z módy, takže mám spell na změnu barvy neustále aktivovaný. Občas na něj úplně zapomenu!“ Nervózně se uchechtl a nasadil nejnevinnější úsměv, jaký dokázal.

Vnitřnosti se mu svíraly strachem. Jasně, během útoku před dvěma dny byl vystrašený, ale tam byl jen téměř neviditelná součást. Toto nebezpečí bylo mnohem osobnější, jen on a hrozba okamžitého uvěznění nebo dokonce něčeho horšího co dělali odhaleným changelingům.

Strážný pokračoval v zírání a jeho emoce se neměnily. Ve chvíli, kdy byl Novel na pokraji kolapsu, do podoby třesoucí se hromádky na podlaze, z naprosté úzkosti a strachu strážný konečně promluvil. „V pořádku občane. Můžete pokračovat.“

S vděkem pomalu vyrazil, i když si nebyl jistý, jestli ho jeho třesoucí se nohy udrží. Nikdy nebyl více vděčný za fakt, že poníci byly přirozeně velmi důvěřiví. Při nástupu do vlaku, přemýšlel proč strážného spell selhal v jeho odhalení.

Nakonec se ustálil na faktu, že to bude pravděpodobně ze stejného důvodu, proč ho vlna energie lásky nevyhodila z Canterlotu. Magie poháněná emocemi nebyla mezi poníky tolik známa. Ve spojení s faktem, že pravděpodobně neměli ani tušení, jak maskování changelingů funguje a pouhými dvěma dny od útoku, museli ten spell ušít horkou jehlou a nastavili ho na rušení spellů poháněných primárně magií lásky. Pravděpodobně strážnému ani nevysvětlili jak spell funguje; jen mu ukázali jak ho použít a poslali ho do terénu. Byl hrozně rád, že poníci o fungování changelingů téměř nic netušili, jinak by ho totiž odhalili během sekundy.

Uvelebil se na sedadle ve vlaku a doufal, že tohle byl poslední velký problém, kterému musel dnes čelit.

„Příští stanice Ponyville! Všichni co zde vystupují, vezměte si svoje zavazadla a připravte se k výstupu!“

Novel vystoupil z vlaku, vděčný, že cesta byla bez nějakého vzrušení. Všiml si skupiny poníků vítající nově příchozí a podávající jim nějaký papír. Pochyboval, že tohle byla obvyklá procedura, když v tomto vlaku byly pouze poníci dočasně se stěhující z Canterlotu. Nyní mu zbývalo pouze se vytrazit a zamířit směrem k hnízdu. Začal pozorovat okolí s úmyslem najít vhodnou mezeru v davu.

„Novel Tale? Tebe jsem tu nečekala!“

Novel zamrzl na místě. Ten hlas patřil klisně, kterou ani on nečekal; a popravdě doufal, že se jí vyhne. Teď si uvědomil, proč mu bylo jméno Ponyville tak povědomé; několikrát ho zmínila při autogramiádách, jako místo, kde žije! Otočil se a zahlédl, jak Twilight Sparkle mířící k němu ze skupiny poníků vítající pasažéry vystoupivší z vlaku.

Nasadil přátelský výraz, který nebyl moc upřímný a zamával. „Ou! Čau Twilight!“ Tohle nebylo dobré. Twilight byla první poník u které očekával, že si dá dvě a dvě dohromady a bude ho podezřívát z toho, že je changeling. A pak měla přímé spojení s Princeznou! Stoprocentně se nebude v Ponyville moc dlouho zdržovat.

Twilight se lehce zakabonila. „Takže tvůj dům byl také poškozen při útoku? Nebyl jsi zraněný, že ne?“ Zeptala a obavy z ní vyzařovaly na míle kolem.

Novel zakroužil hlavu. „Ne, ne, jsem v pořádku. Mám akorát ohromnou díru ve střeše to je vše.“

Na Twilightinu tvář se vrátil úsměv a obavy se změnilly v úlevu. „To ráda slyším. Většina poníků neodpadla tak dobře. To je škoda ohledně tvého domu, myslím.“

Novel to odbyl mávnutím kopyta. „Oh, není to tak špatné. Stejně jsem přemýšlel o změně prostředí! Abych získal novu inspiraci, že?“

Twilight přikývla. „To je asi pravda. Ráda vidím, že si stále zachováš pozitivní náladu i přes všechno co se ti stalo.“ Její oči se najednou rozšířily, jak si na něco vzpomněla. „Jo málem jsem zapomněla, mám ti dát tohle.“ Vzduchem k němu přiletěl růžový útržek papíru.

„Co to je?“ Zeptal se Novel, jak chytil papír do své magie.

„Je to pozvánka na velkou párty co pořádáme pro poníky, kteří sem byli přemístěni!“ Twilight odpověděla s ohromným úsměvem. „Moje kamarádka Pinkie Pie vždy pořádá party pro nově přistěhované poníky, ale nikdy jich neměla tolik najednou! Ve chvíli, kdy jsme se dozvěděly o tom co se plánuje, Pinkie se začala připravovat. Byla by tady a rozdávala by pozvánky, kdyby nebyla tak zaměstnaná přípravami!“

Novel se podíval na pozvánku. Říkala: Říkala – jsi pozván na Pinkie Pieinu je-nám-líto-že-váš-dům-byl-poškozen-Doufáme-že-se-ti-tu-libí-a-možná-se-rozhodneš-zůstat párty!

„Huh,“ bylo vše co dokázal říct.

„Takže, přijdeš na párty, že?“ zeptala se dychtivě Twilight?

Novel byl na několika párty v Canterlotu. Byly to většinou poklidné záležitosti se spoustou tichého mluvení a dobrým jídlem. Byly také většinou slušným zdrojem emocionální energie. Po té co ztratil většinu svých zásob během útoku a spotřebování zbytku při pokusu opustit Canterlot, hodilo by se mu doplnění. Báł se však strávit v blízkosti Twilight víc času než musel, kvůli strachu z odhalení, ale jedna noc nemůže uškodit, že?“

„Jistě proč ne?“ řekl Novel a pokrčil rameny.

„Výborně! Pinkie to ráda uslyší!“

„Neplánuji zůstat v Ponyville o moc déle,“ pokračoval Novel. „Pravděpodobně odejdu z Ponyville během zítřka, mám několik přátel, kteří žijí poblíž, u kterých mám v plánu zůstat. Ponyville bylo po cestě a tak mne napadlo, že když chce koruna zaplatit část mých výdajů, tak je nechám!“

Ucítil jak Twilightin enthusimus lehce opadl. „No, alespoň tu budeš na tu párty!“ získala zamyšlený výraz a on znovu ucítil, jak její nadšení opět roste. „Teď mne napadlo, když tu zůstáváš jen jednu noc, mohl bys přespat u mne,“ řekla s ohromným

úsměvem na tváři. „Mám postel pro hosty, kterou nikdo nevyužívá, hrozně ráda bych si s tebou popovídala o knihách!“

To byla ta poslední věc, o které se chtěl bavit! Nechtěl, ale byl si jistý, že odmítnutí tak štedré nabídky, by vypadalo podezřele. Pokud to přijal, měl alespoň nějakou kontrolu nad tím, o čem se bude mluvit.

Nasadil úsměv, který se vyrovnal tomu jejímu. „Jak bych mohl odmítnout tak štedrou nabídku od jednoho z mých největších fanoušků? Bude mi potěšením!“ Byl si jistý, že dokáže najít způsob, jak se z této situace dostat.

„Skvělé!“ Skoro začala z nadšení poskakovat a Novel si nedokázal pomoci a vysál něco z štěstí, které vyzařovala. „Můžeme jít ke mne domů a tam si složíš věci a pak by mělo zbýt přesně tolik času, abychom došli na party včas!“

Novelovi se popravdě tento plán začal zamlouvat. Nevypadalo to, že bude moc času na mluvení před tím než párty začne a poté, jak si představoval, se každému bude chtít spát. Pak mu bude stačit najít jen dobrou výmluvu, aby se vypařil brzy ráno. Možná to nebylo nakonec tak špatné!

Zabralo to pouze necelou půlhodinu, než Novel složil všechny své věci na postel pro hosty a připravil jí na noc. Twilightin asistent, mladý drak jmenující se Spike, mu pomohl. Novela to překvapilo. Twilight se sice dříve zmínila o faktu, že má asistenta, ale už neřekla, že to je mládě draka. V tu chvíli bylo již slunce nízko nad obzorem, nastal tedy čas k přesunu na párty.

Minuli ceduli s nápisem: *Vítejte na Sweet Apple Acres!* a nyní procházeli skrz jabloňový sad. Blížili se ke stodole, což Novelovi připadalo divné. „Takže... vy obvykle pořádáte oslavy na farmách?“

„Není to obvyklé. Pouze když je zvláštní příležitost nebo když na akci bude tolik poníků, že bychom se nikam jinam nevešli,“ vysvětlila mu Twilight.

Novel přikývl. „To asi dává smysl.“

Zdáli k němu doléhal slušný hluk, jak hudby, tak poníků, přicházející z interiéru stodoly a začal dumat, jaký druh oslavy to bude, když v tom Twilight otevřela dveře vedoucí dovnitř.

Novel byl okamžitě sražen na zem do sedu. Nebyla to hudba nebo barvy, i když obojí by dokázalo srazit poníka na kolena. Byly to emoce! Současně s otevřením dveří stodoly ho zasáhla ohromná vlna emocionální energie a to s takovou silou, že na pár vteřin oslepl. Takové množství emocí zažil pouze jednou na představení Wonderboltů a to byly rozprostřeny po celém stadionu, tady byly nacpané v jedné malé stodole!

„Jsi v pořádku Novele?“ zeptala se Twilight a vrhla na něj zvědavý pohled.

Novel si uvědomil, že tu sedí s pusou otevřenou dokořán a s ohromeným výrazem na tváři. Vstal a vešel dovnitř s Twilight v závěsu. „Nikdy jsem nebyl na párty, jako je tahle!“ řekl v úžasu.

Twilight se krátce usmála. „To není moc překvapivé. Nakonec nikdo nepořádá tak skvělé oslavy jako Pinkie Pie.“

„Přeeeeesně tak!“

Novel se najednou ocitl pod útokem přicházejícím od růžového poníka s kudrnatou hřívou.

„Neexistuje párty, jako party od Pinkie Pie a já jsem Pinkie Pie!“ Chytla ho za kopyto a prudce s ním zatřásla. „Ty musíš být Novel Tale! Twilight mi o tobě tolik vyprávěla! Hrozně miluje příběhy, které píšeš! Přinášejí úsměv na její tvář a každý poník, který dokáže přinést na její tvář úsměv je také můj přítel!“

Twilight se nad Pinkiiným popisem, jak moc miluje jeho příběhy, lehce začervenala, ale Novel si toho nevšiml. Byl příliš zaměstnaný totálním šokem z emocionálního přetížení z poníka stojícího před ním. Myslel si, že Twilight vyzařovala hodně emocí během autogramiád, ale vedle tohoto poníka vypadala jako matná žárovka! Neměl ani tušení, že poník dokáže vydávat tolik energie.

Pinkie zacouvala, sedla si na zem a nasadila komicky vypadající zamyšlený výraz. „Teď když o tom tak přemýšlím, když to tak řeknu, tak to zní jako kdyby poníci, kteří nerozesmívají moje přátele, moji přátelé nejsou. A to není pravda, protože já sem kamarádka všech!“ Řekla nadšeně a vyhodila kopyta do vzduchu. Náhle vystřelila ze země a její zadní levá noha sebou prudce škubala. Otočila hlavou, aby se podívala na problematickou končetinu a hlasitě vydechla. „Cítím, že mísa punče potřebuje doplnit!“ Otočila se zpět na Novela a zamávala mu. „Ráda jsem tě poznala, Novele! Doufám, že si užiješ párty!“ S tím vystřelila rychleji, než by od zemního poníka její postavy čekal.

Seděl na zemi s otevřenou pusou. Znova.

„Jasně,“ řekla chápavě Twilight a položila mu kopyto na rameno. „Pinkie dokáže mít takový dopad na poníky. Pojď, Představím tě zbytku mých kamarádek!“

Představení probíhala bez zádrhelu a Novelovi nezabralo dlouho, aby si uvědomil, že již všechny tyto klisny viděl. Po představení Pinkie Pie ho Twilight představila Applejack, která, jak se Novel dozvěděl, vlastnila sady a kromě desertů byla zodpovědná za veškeré jídlo na oslavě. Následovala Rarity, která ho zasypala otázkami na život v

Canterlotu. Další přišla na řadu Fluttershy, která se většinu času schovávala za svojí hřívou a kníkla tiché ahoj. Podle Twilight, už zbýval jediný poník na představení.

„Tak, kde by jen mohla být...“ Zeptala se sama sebe Twilight a rozhlížela se po stodole.

Novel měl neskutečně dobrou náladu. Nikdy v minulosti neviděl tolik koncentrované energie na jednom místě a vysával jí, jak nejmocně dokázal. Dokonce se mu z toho začala mírně motat hlava. Sice nikdy neslyšel o faktu, že by se changelingové opili z emocí, ale to neznamenal, že to není možné.

„A, támhle je!“ Twilight prohlásila a ukázala do vzduchu. Novel následoval její pohled a uviděl světle modrou pegasku, v té chvíli vznášející se u stropu a uprostřed rozhovoru s dalšími pegasy.

„Rainbow!“ zavolala Twilight, snažící se přeřvat hluk párty. „Rainbow Dash!“ její přítelkyně nezareagovala. Twilight se zakabonila a její roh se rozzářil. Novel uviděl fialovou plasmatickou přední nohu, jež se objevila za pegaskou a poklepala jí na rameno.

Rainbow Dash se rychle otočila na místě, jak se snažila zahlédnout poníka dožadujícího se pozornosti, ale její výraz se změnil ve zmatení, když jediné co našla, byla průsvitná noha. Ta se vzápětí otočila a ukázala směrem k místu, kde stála Twilight s Novelem. Twilight zamávala a díky tomu si jich pegaska konečně všimla. Usmála se, řekla něco ostatním pegasům se kterými se předtím bavila a slétla dolů k Twilight a Novelovi.

„Zdar, Twilight, copak je? Skvělá párty, že? Ne, že bych od Pinkie očekávala něco menšího!“ Všimla si, že tu Twilight není sama a přistála na zemi před neznámým hřebcem. „Hele Twi, kdo je tvůj přítel?“

„Dash, tohle je Novel Tale, autor té knižní série, kterou mám tak ráda! Noveli, tohle je moje skvělá kamarádka, Rainbow Dash,“ řekla s úsměvem Twilight.

Jakmile Dash uslyšela Novelovo jméno, její nadšený výraz okamžitě zmizel, nahrazen opatrným podezřením. Novela to zneklidnilo a pokusil se na ní zaměřit svoje smysly, ale nemělo to význam. Množství emocí v okolí mu zcela znemožňovalo zaměření na jediného poníka.

„... Ahoj...“ řekla Dash váhavě. Otočila se k Twilight. „Poslyš, Twi? Teď jsem si vzpomněla na jednu věc, o které s tebou potřebuji mluvit. Teď hned. V soukromí,“ řekla vážným tónem.

Twilight se zmateně podívala na svojí kamarádku. „Opravdu? Nemůže to počkat po párty?“

„Ano, jsem si jistá.“

Twilight vypadala nejistě, ale nakonec přikývla. „Tak dobře.“ Otočila se k Novelovi. „Omlouvám se, Novele, ale vypadá, že to tu budeš muset chvíli zvládnout sám.“

V Novelovo hlavě se rozezněly poplašné zvony. Avšak, všechny ty emoce, které na párty nasával, ho opíjely, takže nedokázal říct, proč se najednou cítí tak nesvůj. Udělal, co mohl, aby tyto negativní emoce odsunul do pozadí ve prospěch zážitku z oslavy. „To je v pořádku, Twilight. Doufám, že to o čem musíte mluvit, ti nezkazí párty.“ Zamával na ní, Twilight mu zamávala zpět a odešla s Rainbow bočním východem.

Ted' přesně, podle svého plánu, Novel bezcílně bloumal po stodole, družil s poníky a užíval si emoci proudících vzduchem. Po chvíli narazil na stůl s občerstvením jeho pohledem se přilepil na obdivuhodný koláč. Momentálně měl tolik emocionální energie, že skoro nevěděl co s ní, ale nějaké fyzické jídlo neznělo vůbec špatně. Přesunul kousek na talíř, vzal si vidličku a kousl si.

V tu chvíli byl ten den již po třetí totálně šokován.

Twilight si zvolila tento moment ke svému návratu, Rainbow Dash už jí společnost nedělala. „Užíváš si to to, Novel?“

„Tohle... tohle musí být nejlepší koláč, jaký jsem kdy měl!“ Řekl s úžasem Novel, stále v příliš velkém šoku, aby se dokázal pohnout. „Ve skutečnosti, tohle musí být nejlepší jídlo, které jsem kdy měl!“

„Jo, Pinkie je skvělá, obzvlášť když přijde na jídlo pro oslavy. Opravdu do přípravy těchto akcí včetně jídla dává část svého srdce a duše.“ Twilight se tiše uchechtla. „Myslím, že by se dalo říct, že to dělá s obrovskou láskou.“

Novel musel souhlasit. Vyrobeno s láskou a péčí, mohla být pro poníky jen obyčejná věta, ale pro changeliny to mělo doslovný význam. Šéfkuchaři, kteří svojí práci milovali, opravdu dokázali svoje kreace naplnit svými emocemi. V Canterlotu navštívil několik restaurací po smetánku, kde jídlo bylo přesně takové, ale tohle je všechny strčilo do kapsy.

Ve chvíli, kdy se otočil k Twilight, jeho přesycení mírně opadlo. Její chování se trochu změnilo a ne k lepšímu. Vypadalo to, jako že si stále snaží oslavu užívat, ale něco jí v tom brání. Ted, když o tom tak přemýšlel, jak mluvila o tom koláči, nebylo to s takovým entusiasmem jako předtím. Pokusil se vycítit, jaké emoce se v ní v tuhle chvíli melou, ale opět nedokázal její emoce oddělit od zbytku v místnosti.

Poplašné zvony se znovu rozezněly a zatoulaná myšlenka mu řekla, že to je znak blížící se katastrofy. Ale v jeho rauši z emocí, si nedokázal vzpomenout, jaké katastrofy se obával, tak to nechal být. Nemohl přece nechat nějaké obavy, aby mu zkazily zážitek z této oslavy; navíc, byla příliš skvělá na to, aby jí opustil předčasně!